

Polska

Rynek żywności w ZEA

2016-02-09 06:57:04

ZEA są drugim największym producentem i konsumentem żywności w regionie Zatoki Perskiej. Miasta Dubaj i Abu Zabi są kluczowymi miastami konsumpcyjnymi w ZEA, które skupiają przeważającą część populacji, odnotowują największą liczbę turystów i są kolebką biznesu.

Rynek żywnościowy w ZEA

Wolnorynkowa gospodarka ZEA charakteryzuje się wysokim dochodem per capita oraz znaczną nadwyżką handlową w skali roku. Kraj stanowi ważny ośrodek handlowy i destynację turystyczną. Dodatkowo ZEA odnotowały 4,7% wzrost poziomu sprzedaży detalicznej żywności w skali rocznej począwszy od 2009 roku osiągając poziom 22,3 mld dolarów w 2014 roku.

ZEA są drugim największym producentem i konsumentem żywności w regionie Zatoki Perskiej, a produkcja i konsumpcja krajowa odpowiada kolejno 14,8% i 18,5% całkowitej konsumpcji spożywczej regionu (2012). W tym samym okresie produkcja wyrobów żywnościowych wzrosła o 0,4% do poziomu 1,6 mln ton, czyniąc kraj samowystarczalnym żywnościowo (wskaźnik *samowystarczalności żywnościowej* ZEA na poziomie 21,2%, wyższy aniżeli 20,7% w roku 2006).

Niemniej jednak, konsumpcja spożywcza uległa dość znacznym zmianom w latach 2006-2012, gdzie ZEA stanęły w obliczu deficytu żywności, podobnie jak pozostałe kraje GCC. W okresie tym nastąpił wzrost importu na poziomie 1,6%, stanowiąc 78,8% całkowitej konsumpcji krajowej w roku 2012. Produkty żywnościowe importowane są głównie z: Indii, Stanów Zjednoczonych i Brazylii. Do największych produktów krajowych należą: daktyle, pomidory, ogórki i bakłażan. Z kolei zboża, owoce i warzywa są produktami najczęściej spożywanymi, stanowiąc ogółem 73,6% całkowitej konsumpcji krajowej. W latach 2006-2012 konsumpcja produktów mięsnych wzrosła o 18,5% w skali rocznej, z kolei konsumpcja produktów zbożowych spadła o 2,5%, a produktów mlecznych o 10,2%. W roku 2012 produkty mięsne stanowiły integralną część diety Emiratczyków, jednak kraj był w stanie zaspokoić jedynie 14,1% całkowitego zapotrzebowania. Produkcja owoców w ZEA odpowiada ponad połowie całkowitej konsumpcji owoców i 30,5% ich całkowitej konsumpcji produktów mlecznych (wykres 2). Miasta Dubaj i Abu Zabi są kluczowymi miastami konsumpcyjnymi w ZEA, które skupiają przeważającą część populacji, odnotowują największą liczbę turystów i są kolebką biznesu. Dlatego rządy ZEA mobilizują lokalnych producentów żywności do opatentowania nowych sposobów i technologii produkcji żywności i jej przechowywania w celu zmaksymalizowania produkcji krajowej, jak i wielkości dostaw.

Wyk. 2 Współczynnik samowystarczalności w ZEA (2012)

ZEA re-eksportuje blisko połowę importowanej żywności do innych krajów GCC, Afryki Wschodniej oraz krajów takich jak: Rosja, Pakistan czy Indie. Dubaj jest obecnie trzecim co do wielkości re-eksporterem na świecie i kluczowym producentem żywności ze względu na jego zdolność do wytwarzania produktów konkurencyjnych o wysokiej jakości i wartości dodanej, dzięki wsparciu rozbudowanej sieci logistycznej i strategicznej lokalizacji. W roku 2014 re-eksport produktów spożywczych z Dubaju wzrósł o szacowany 10% z poziomu 2,9 mld w 2013 roku.

Bezpieczeństwo żywnościowe zaliczane jest obecnie do priorytetów w polityce gospodarczej ZEA. Rządy lokalne wprowadziły specjalne przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności, jak i religijne standardy jakości i bezpieczeństwa, które producenci wyrobów żywnościowych powinni spełnić przed wejściem na rynek. Zachęcają również prywatnych przedsiębiorców do zawierania umów partnerskich w celu zagwarantowania właściwych warunków magazynowania i dystrybucji żywności.

Zważywszy na ciągłe tendencje wzrostowe cen żywności i gwałtowny wzrost w roku 2008 ZEA nabyły tereny pod uprawę w Afryce Północnej, Azji Południowej pozyskując w ten sposób nowe zasoby żywnościowe. Jakkolwiek strategia ta nie zadziałała zgodnie z planem z powodu słabej infrastruktury i niepokojów społecznych w tych regionach. ZEA skupiają się teraz na inwestycjach w rozwiniętych regionach Europy, Australii, Ameryki Północnej i Południowej.

Wnioski

Uzależnione kraje GCC od importu żywności może stanowić olbrzymią szansę dla polskich producentów i eksporterów sektora rolno-spożywczego. Odnotowuje się korzystny trend dla zagranicznych inwestorów, producentów żywności oraz dostawców rozwiązań technologicznych. Wśród głównych czynników odpowiedzialnych za rozwój tej sytuacji wymienia się z jednej strony ograniczoną powierzchnię ziemi rolnej oraz zmniejszające się zasoby wodne pitnej, a z drugiej dynamiczny rozwój gospodarczy i szybki przyrost ludności oraz rozwój sektora turystycznego.

W 2012 roku ponad **73% całkowitego zapotrzebowania** na żywność regionu **pochodziło z importu**. Prognozy przewidują, iż w 2020 roku będzie to już blisko 90% (źródło: prognoza ekspertów The Economist Intelligence Unit). Z pewnością na wielkość importu w ZEA wpłynie znacząco **EXPO 2020 w Dubaju**.

Spośród wszystkich produktów spożywczych, największą popularnością bezustannie cieszą się **wyroby zbożowe**. Przewiduje się, że w **2019 roku**, zboża będą stanowić **46,5% całkowitej konsumpcji żywności** w regionie krajów GCC, z uwagi na wzrost zapotrzebowania na zagraniczną żywność ekologiczną. Stanowi to szansę dla polskich producentów produktów zbożowych, którzy mają dużą szansę osiągnąć sukces na rynku arabskim.

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego